

ŠOLARČEK

Glasilo OŠ Voličina, ISSN C505-0820

Šolsko leto 2025/26

30. januar 2026, letnik XXIX

št. 272, naklada 400 izvodov

Zimske radosti in nevšečnosti

Letošnja zima je vsaj malo podobna zimam iz prejšnjega stoletja. Pred božičem je zapadel sneg, ki so se ga najbolj razveselili otroci. Šolska vremenska postaja v Voličini je izmerila najnižjo temperaturo $-17,4^{\circ}\text{C}$. Poleg zimskih radosti na snegu je mraz povzročil kar nekaj težav pri ogrevanju s toplotnimi črpalkami. Tudi v telovadnici OŠ Voličina je v aklimatu zamrznila voda, zato je bila telovadnica neprimerna za vadbo.

Iz vsebine

- 3 Domen Prevc osvojil zlatega orla
- 4 Jakob in božič, Na šolskem izletu
- 5 Izgubljen maček

- 7 Resen človek
- 9 My dream home
- 10 Skupina Zvezdice

OŠ Voličina, Spodnja Voličina 82, 2232 Voličina, tel.: (02) 729 57 50
e-pošta: info@os-volicina.si, spletna stran: www.os-volicina.si

fa. maik
GLOBAL LOGISTICS

...ker znamo, hočemo in zmoremo.

KLASMETAL d.o.o.

Proizvodno, trgovsko in storitveno podjetje
Spodnja Voličina 88 a, 2232 Voličina
SLOVENIJA

tel.: +386 (0)2 729 09 30

GSM: 031 346 668

e-pošta: klasmetal@siol.net

splet: www.klasmetal.si

SI: 57087822

Zavarovalno
zastopanje **AL** d. o. o.

041 625 375

SKALA
GRADBENIŠTVO IN STORITVE
Z GRADBENO MEHANIZACIJO

DRAGO KEREČ s.p.

Sp. Žerjavci 53, 2230 Lenart
tel.: 041 650 488, 031 650 488

INSTALACIJE
HAUPTMAN
LENART

MIZARSTVO
RAJŠP
www.mizarstvo-rajsp.si

www.plistor.si
PLISTOR
trajni vir

Kurnik
KURNIK TRANSPORT d.o.o.

Industrijska ulica 42, 2230 Lenart
tel.: 02 720 80 80, fax: 02 720 80 21
E-mail: info@kurnik-transport.si
www.kurnik-transport.si

AZA

Agro zavarovalna agencija d.o.o.
Titova cesta 63, 2000 Maribor
tel.: 031 393 668, e-pošta: info@aza.si

Cvetličarna Maj
24H ŠOPKOMAT
ČUDOVITI SVEŽI
ŠOPKI
Jurovska cesta 23,
2230 Lenart v Slov. gorica
HITRO-LEPO-KADARKOLI

Frizerski Studio *Sijaj*

Dušan Lorbek s.p.
Sp. Voličina 81, 2232 Voličina
Tel.: 041 533 400

www.foto-tone.si
Foto Tone
FOTOGRAFIJA | UOKVIRJANJE | TRGOVINA
Foto Tone, Trg Osvoboditve 1, Lenart 02/72 90 280

trgovina
hauptman

Selce 74, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 729 13 50, 041 757 392, info@trgovina-hauptman.si

LIPA
LENART

Kraigherjeva ulica 19 b
2230 Lenart

Izvajanje gradbenih, inštalacijskih
in zaključnih del v gradbeništvu,
trgovina na debelo

tel.: 02 729 15 60
fax: 02 729 15 71
GSM: 041 722 024
www.lipa-lenart.si
ptz-lipa.lenart@siol.net

TRGOVINA IN SERVIS Z RAČUNALNIŠKO IN BIRO OPREMO

MakroTeam

ILAUNIGOVA ULICA 5, 2230 LENART V SLOV. GORICAH
Tel.: 02/729-25-40, 040-410-451, www.makroteam.si

Vrtnar d.o.o.
Vrtnarija in cvetličarna Golob
Trnovska vas 38 B
2254 Trnovska vas

GSM: 031 415 946
E-mail: golob.branko@siol.net
Splet: www.vrtnardoo.si

Sintal
KONCERN

BAR ORNIK in
BIFE ZAMARKOVA

Alenka Škamlec s.p., GSM: 031 321 207

NORKA
Gumi tehnični izdelki d.o.o.

Veselje na snegu

Zimski dnevi so nam letos podarili pravo snežno pravljico. Otroci so z velikim navdušenjem izkoristili snežno odejo in se prepustili igri na prostem, kjer so doživeli obilo veselja, gibanja in pristnega otroškega smeha.

Na snegu so otroci raziskovali, tekali, se kepali, sankali, delali snežake ter skozi igro spontano razvijali gibalne spretnosti, ravnotežje, sodelovanje in domišljijo. Sneg je postal naravni igralni pripomoček, ki je otroke spodbudil k ustvarjalnosti in medsebojni komunikaciji. Takšni dnevi so za otroke zelo dragoceni, saj jim omogočajo stik z naravo, gibanje na svežem zraku ter razvoj domišljije in notranje motivacije. Veselje, ki ga prinaša sneg, je dokaz, da otroci za srečo potrebujejo predvsem prostor, čas in priložnost za igro.

Jelka Lešnik

Besede za sladkosnede

Pri urah Besede za sladkosnede učenci na zanimiv, sproščujoč in ustvarjalen način spoznavajo svet književnosti. Zimske četrtkovne urice se kot nalašč ponujajo za literarne čajanke, kjer ob vonju dišečega čaja spoznavajo nove, čudežne svetove. Otroška radovednost in domišljija nimata meja in prav je tako. Srečni tisti, ki v knjigi najde prijateljico.

Petra Munda

Veselje, ki ga podarimo drugim

V okviru dejavnosti Prazniki prinašajo veselje so učenci obiskali DBE Zavoda Hrastovec v Voličini. Obiska se je razveselilo veliko članov bivalne enote, ki so učence pričakali z neizmernim veseljem in odprtostjo. Otroci so s pesmijo, z igranjem na harmoniki, deklamacijami in branjem knjig ustvarili prijetno in sproščeno vzdušje. S svojim nastopom in prijaznimi nasmehi so razveselili stanovalce ter pokazali, kako lahko z majhnimi dejanji in s toplimi besedami polepšamo dan drug drugemu. Po nastopu so zaposleni

poskrbeli za pogostitev vseh s čajem in piškoti. Čeprav nam je za klepetanje in druženje zmanjkalo časa, smo se ob slovesu dogovorili, da se kmalu ponovno srečamo. Obisk je bil za vse udeležence lepa izkušnja in dragocen korak v razvijanju empatije, solidarnosti ter medgeneracijskega sodelovanja. Otroci so to izrazili tudi v pogovoru po druženju in s svojimi likovnimi izdelki, ki izražajo sporočilo »Dobro delo je takrat, ko naredimo nekaj, kar drugemu polepša dan – in ob tem se tudi mi počutimo lepo.«

Regina Dobaja

Domen Prevc osvojil zlatega orla

V torek, 6. 1. 2026, sem bil s stricem Žanom v Bischofshofnu na zadnjih smučarskih skokih za novoletno turnejo. Skoki so bili zelo zanimivi in skakalci so leteli zelo daleč.

Domen Prevc je dobil zlatega orla, saj je zmagal na novoletni turneji. Zato sem bil zelo vesel. Ves čas sem navijal in užival. Domov sem se vrnil poln lepih vtisov.

Najbolj pa sem ponosen, da sem bil s stricem tudi že priča dvojni slovenski zmagi in svetovnemu rekordu v smučarskih poletih v Planici. Takrat je zmagal Anže Laninšek, Domen Prevc pa je bil drugi.

Z veseljem bom skoke spremljal še naprej.

Lan Preložnik, 4. b

Ajda Polanec, 2. a

Pandora Pavlin, 5. a

Jakob in božič

Prišel je tisti čas, ki ga imenujemo božični čas. Jakobova družina se pripravlja na božič. Jakob trdi, da on dobi vedno največ daril. To leto je Jakob že videl Božička. Božiček mu je rekel, da ni važno, če dobiš darilo. Važno je, da se imaš lepo.

Bine Balaj, 3. a

Na šolskem izletu

S sošolci in sošolkami smo šli na izlet v šolo v naravi. Na izletu smo plavali, se učili in igrali. Jahali smo tudi ponije in videli majhne zajčke, piščančke in kokoši. Potem smo šli jest kosilo. Za kosilo je bila lazanja in juha z rezanci. Ko smo pojedli, smo šli v gozd. Tam so bile plezalnice in spusti po jekleni vrvi v treh nadstropjih. Vrnili smo se nazaj. Šli smo na večerjo, se umili in šli spat. V postelji je eden od nas rekel, da je tu tako lepo. Potem smo vsi zaspali.

Lara Šilec, 3. a

Zmaja se vsi bojijo

Nekoč je živel zmaj z imenom Vid. Vsi so se ga bali. Vid je odšel na sprehod. Tam je videl kuščarja in netopirja, ki sta skakala po lužah. Odšel je naprej. Videl je ptico Lano in krokodila Tima, ki sta se igrala igro skrivalnic. Nihče se ni z njim želel igrati. Žalosten je odšel domov. Ko je imel rojstni dan, je mislil, da so na njega pozabili. Zgodilo se je presenečenje, prišli so. Dali so mu darila, imeli so zabavo, se igrali, popili kakav in potem so prijatelji odšli domov.

Anže Kremlj, 3. a

Čarovnica Mia

Vsak dan na dvorišču čaribari in odčara hit čarovnica Mia, po domače se ji reče Pia.

Hanimanibani, banimanihani,
Milico spremeni v kobilico,
rožo spremeni v kozo,
pekarico pa v veverico.

Hanimanibani, banimanihani,
bela stara rokavica!
Vse odčara na en mah.
da ne bo še koga kap.

Julija Ferk, 4. b

Prijatelj

Prijatelj se s teboj uči,
ti pomaga, če te kaj boli.

Prijatelj te rime nauči
in zapoje pesem ti.
Prijatelj te marsikaj nauči,
sploh če žalosten si.

Prijatelj prijazne besede govori ti,
če prijaznih besed ne govori,
tvoj prijatelj ni.

Anastazija Kralj, 4. b

Prijatelj

Prijatelj se s teboj uči,
ti pomaga, če te kaj boli.

Prijatelj te nikoli ne zapusti,
sploh pri domači nalogi.

Prijatelj ne zameri ti
za napake, ki so jih storil ti.

Prijatelj rad te ima
v vseh pogledih sveta.

Zoja Vogrin, 4. b

Mia Horvat, 3. a

Neža Klemenšak, 5. a

Špela čarovnica

Vsak dan na igrišču čara
čaribari in odčara
hit čarovnica krdela,
po domače se ji reče Špela.

Širibaričiračara,
Pia je kot Mia,
Nace nima face,
petko je spremenila v desetko.

Širibaričiračara,
črn pikov as je kakor jaz,
pajkova pajčevina
je Jakoba spremenila v pingvina,
a čarovnica je prdela,
da je roža ovenela.

Anže Kranvogel, 4. b

Vdova in njena sreča

Nekoč pred davnimi časi je živela vdova, bila je lepa, prijazna, pametna in lepo je pela. Živela je na vasi in imela je enega samega samcatega konja. Nekega dne je hotela iti na tržnico, da bi prodala nekaj svojih pletenih izdelkov. Mimo hiše se je pripeljala kočija in v njej je sedel kralj. Vdova ga je poprosila za nekaj denarja ter hrane. Kralj jo je zavrnil in se odpeljal naprej po cesti. Kmalu se je začelo mračiti. Zato se je morala vrniti domov.

Naslednji dan je odšla na sprehod. Na tleh je zagledala kovanec in ga pobrala. Bila je zelo vesela. Naslednjo noč je bila nevihta. A namesto temnih oblakov, dežja in vetra je prišla nekakšna vila. Izrekla je te besede. Tisto dekle, ki je lepo, prijazno ter modro bo dobilo nagrado, zlo pa bo s kaznijo kaznovano.

Vdova je pomislila, da je ona morda tisto dekle. Razveselila se je in že ob zori odšla na tržnico. Spet je prodala nekaj svojih izdelkov. Dobila je srebrnike. Doma je veselo pletla in si lepo prepevala. Zjutraj je na tržnici dobila še več zlatnikov. Nato še več, več in

več. Imela je dovolj denarja, da si je tudi ona lahko zgradila boljšo hiško in življenje.

Neko jutro se je zbudila, pogledala na prag in pred sabo zagledala tri majhne punčke. Zelo se je razveselila. Opoldne se je mimo njene hiše pripeljal kralj, vendar ne s kočijo, temveč je vlekel voz po cesti. Vdova je pomislila, tista vila je imela prav. Živela je srečno do konca svojih dni s svojimi tremi otroki in s konjem.

Tiana Čeh, 5. a

Izgubljen maček

Pred davnimi časi je živelo dekle, ki ni imelo nobenega prijatelja niti staršev. Starša sta ji umrla pri njenih desetih letih, saj sta hudo zbolela in niso imeli dovolj zlatnikov za njuna zdravlila. Dekle ju je zelo pogrešalo, saj ni imelo nikogar in vsak dan je bilo žalostno.

Nekega jutra se je zbudila in pred hišo zaslišala čuden glas. Prestrašena je odprla vrata in pred seboj zagledala mačka. Zelo se ga je prestrašila. Nato ga je pobožala in videti je bil vesel. Kar stekel je v hišo. Dekle je spet postalo žalostno, saj mu ni mogla dati ničesar za pod zob, ker še sama ni imela dovolj.

Tedaj je spet zaslišala čuden zvok. Pogledala je skozi okno in videla, da se je pred njenimi vrati ustavil konj, na katerem je bil prelep fant. Dekle je odprlo vrata in še mislila si ni, da je ta fant princ iz sosednjega gradu. Vprašal jo je, če potrebuje zlatnike. Bila je vesela in jih je sprejela, saj je sedaj imela dovolj, da si lahko privošči hrano. Odšla je na tržnico in si tam kupila kruh ter surovo ribo za mačka.

Nekaj zlatnikov ji je še ostalo in ko je na tržnici zagledala princa, mu jih je vrnila, saj jih ni več potrebovala. Princ je v njej začutil prijaznost in dobroto. Postala mu je všeč, zato jo je povabil v njegov grad. Dekle je bilo navdušeno in nikakor se ni moglo nagledati vseh rož, ki so cvetele okrog gradu.

Princ ji je pokazal, kje lahko spi ona in tudi kje bo spal njen maček. Da bi bilo presenečenje še večje, ji je povedal, da ima tudi on mačko. Bila je vesela, saj je sedaj njen maček dobil mačjo družbo. Vsak dan so skupaj hodili na sprehode.

Nika Cebe, 5. a

Princ je imel skrivnost, ki ga dekletu še do danes ni povedal; mačka, ki ga je našlo dekle, je bil v resnici njegov maček, ki se je izgubil. Tisti dan ga je s konjem iskal po vsej vasi in videl je, kako ga je dekle sprejelo v svojo revno hiško.

Nekega dne se je princ opogumil in jo zaprosil za roko. Dekle je bilo zelo navdušeno, saj je princ tudi njej iz dneva v dan postajal vse bolj všeč.

Poročila sta se in tako je prej revno dekle zdaj postalo princesa.

Čez tri leta sta dobila otroka in vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Nika Poštrak, 5. a

Boter petelin in njegova zgodba

Danes sem se komaj prebudil, saj sem ležal na hladnih tleh. Ah, kako je bilo hladnooooo. In s neprebujenimi očmi sem zagledal živali – moje dobre prijateljice.

Vprašal sem jih, kam gredo, saj nisem vedel. Petelin je zakikirikal in rekel, da je čutil potres. Ustrašil sem se ... Nato pa jih vprašal, če lahko grem z njimi. Korakali smo in korakali, dokler nismo prišli še do drugih živali. In je spet zakikirikal petelin ... Vsi smo ga poslušali z velikimi ušesi, saj je imel dobro zamisel. Sklenili smo, da gremo do ene posebne hišice. Razbojniške hiše! Dobra zamisel, kajne? Aha, tudi prestrašili jih bomo! Pa smo odšli. Utrujeni smo bili zelo. A da jih bomo prestrašili, to pa že ne! Ko smo prišli do hiše, je bilo vse tiho. Ko pa je petelin pogledal skozi veliko okno, je videl, da so imeli razbojniki ravno večerjo. Kikirikiiiiiii ... Še ena ideja! Prestrašili jih bomo tako, da bomo vsi hkrati zakričali. Dokler nam ne bodo glasilke počile. In to smo storili. Haha, kako je bilo smešno. Potem pa je eden izmed razbojnikov prišel ven, da pogleda, kaj se je zgodilo. Ničesar ni videl, ker je bila čista tema. Zanetil si je ogenj in ni pričakoval takšnega presenečenja. Najprej ga je popraskala mačka, potem je petelin razbojniku na glavo spustil cel kokošnjak, nato še sreča raco pri čebriču. Ta pa ga je s perutmi poškopila z vodo. Bogi revček! No, tako se

Liza Stergar, 8. a

je žal nadaljevalo. Naj se kar pohvalim, jaz sem ga kar v nogo ugriznil, zelo močno, da ga je zbolelo, dokler se ni zgodba končala.

Mila Manasijevič, 6. a

Vrata

Vsak dan je ista štala,
upamo, da se bo končala,
že v šoli se govori,
da v učilnicah slovenščine in matematike
jeza gori.

Zjutraj se prične,
brez pozdrava se začne,
se vrata kregajo, žalijo, tekmujejo,
ampak nobenega ne poškodujejo.

Tekmujejo na različne načine,
kdo ima katere učence bolj pridne,
kdo boljše odpiše matematični test
in kdo bolje prebere tekst.

Vrata žalijo druge, žalijo sebe,
žalijo še tebe.
Bi bilo pa lepo,
da bi bilo mirno lahko.

Ajda Vogrin, 6. a

Krpanova pot domov

Ko je nekega dne Krpan odšel na Dunaj in srečal Cesarja, ga je presenetil s svojo močjo. Po dolgem času ga je Cesar prosil, naj se bori z Brdavsom. Krpan se je strinjal, v borbi je zmagal in Brdavs pokončal. V zahvalo mu je Cesar ponudil mnogo stvari, a Krpan je sprejel samo to, da lahko brez težav prevaža angleško sol.

Prišel je tisti dan, ko je Krpan odšel domov. Posedel se je na kobilico in odjahal proti domu. Na poti je bilo vse v redu, dokler ni prišel v središče mesta.

Anže Krempf, 3. a

Mia Kurnik, 5. a

Naenkrat je bilo okoli njega in njegove kobilice polno ljudi, ki so pozorno gledali in spraševali, kakšna je bila borba. Krpan ni odgovoril. Prijel je kobilico in jo zlahka dvignil čez ljudi, hitro skočil nanjo in odjahal skozi mesto. V miru je jahal in jahal ter na poti prepeval pesmice. Nato je prijahal v Trojico in prišel je do svojega doma. Kobilico je odpeljal na travnik, kjer se je pasla vse do mraka. Po dveh dneh je dobil pismo od neznane osebe in v pismu je pisalo, naj se dobi z njim na Dunaju ali pa bo pobil cesarja in cesarico. Sprva mu ni bilo jasno, a ko je še enkrat prebral, je ugotovil, da je to zagotovo kakšen Brdavsov prijatelj, ki hoče pokončati njega, cesarja in cesarico. Hitro se je pripravil, napravil si je meč in se posedel na kobilico in odjahal nazaj na Dunaj. Prispel je, čez okno je splezal v dvor in pogledal naokoli, če je kdo tam. Pregledal je sobe in ni našel nikogar, a v ozadju je zaslišal zloben smeh. Bil je Brdavsov prijatelj Brkač. Rekel mu je, če želi rešiti cesarja in cesarico, mora najprej imeti borbo z njim, ker je ubil Brdavsa. Krpan je takoj sprejel borbo, a tokrat sta jo izvedla ob vinogradu, ki je bil zelo strm. Na svojih kobilah sta se gledala naravnost v oči. Brkač je hotel udariti Krpana, a je bil prepočasen. Krpan ga je prijel za roko, ga povlekel na tla, skočil na njega in ga z mečem urezal po trebuhu, ga zbrcal in ga potisnil dol po vinogradu. Nato je poiskal cesarja in cesarico in ju rešil. Niti besede ni spregovoril z njima.

Vzel jim je kokošo, se posedel na kobilo in odšel nazaj domov. Potem ni bilo ne duha ne sluha o njem.

Gaja Mastinšek, 7. a

Resen človek

Nekoč je živel resen človek. Ime mu je bilo Resnež. Od kar je prišel na svet, je bil resen. Če ga je kdo začel žgečkati, se ni nasmejal. Resen je hodil naprej po vaseh. Tudi ljudje so ga zato gledali resno. Nekega dne je prišel domov in na mizi ga je čakalo kosilo, zraven pa listič, na katerem je pisalo: »Vsaj enkrat se nasmej!« Resnež ni vedel, kaj pomeni smejanje. Iskal je po računalniku, telefonu in po revijah, vendar ni nič našel. Potem je prišel lep leteč žužek, ki ga je oplazil. Resne-

ž je spremenil v veselega človeka. In od takrat naprej je bil vesel in nasmejan.

Zoja Vogrin, 4. b

Prijaznost

Gašper se je zbudil zjutraj ob osmih. Šel je na balkon in zažvižgal. Na balkone so prišli Luka, Ana in Tadeja. Vprašali so ga, kaj že tako zgodaj žvižga. Predlagal jim je, če gredo po pouku skupaj igrati nogomet. Vsi so se strinjali. Popoldne se je Gašper obul za odhod. Mama mu je predlagala, naj s seboj vzame staro žogo. Gašper je obljubil, da je ne bo zapravil. Prijatelji so se odpravili na travnik. Pridružila sta se tudi Aljaž in Anže. Ana je bila na голу. Tadeja je zadela gol. Vsi so kričali in vzpodbujali Tadejo. Luka je zabil žogo na Francijev balkon. Franci je prišel ven. Rekel jim je, da ima idejo, kam lahko gredo igrati nogomet. Zahvalili so se mu in Franci se jim je pridružil tudi pri igri. Od takrat naprej so vsi skupaj skoraj vsak dan igrali nogomet.

Julija Ferk, 4. b

Cencelj pripoveduje

V našem kraju imamo grdo navado, da si ljudje radi dajejo priimke. Poniževalne, zasmehljive in neumne.

Bil sem majhen deček. Nisem rad hodil v šolo, saj so me tovariši klicali Potolčeni kramoh. Ker imam bele lase in bele obrvi ter svetlo polt in ker sem vedno nosil belo obleko z velikimi zaplatami, so me klicali kepa snega. Vedno me je jezilo, ko so mi govorili Potolčeni kramoh in sem zato tudi koga večkrat premikastil. Največkrat sem se spravil na koga, ko smo igrali igro »piške in jastreb«. Če mi je med igro kdo zavpil kakšno žaljivko, sem ga takoj napadel. Bal sem se edino Prežiha, ki je prav tako bil moj tovariš. Nekega dne smo se spet igrali igro in jaz sem bil jastreb, Prežih pa piška in lovil sem ga. Ker je bil spreten, je zlahka preskočil potok, jaz pa sem v njem večkrat pristal. In

Sara Fluher, 7. a

Anastazija Kralj, 4. b

to se je zgodilo tudi tokrat. Ves moker sem bil in ker sem slišal, kako mi je Prežih rekel, da sem šleva, sem se takoj pogнал za njim. Ampak on je že skočil nazaj na drugi breg potoka. Takrat je zavpil vzdevek, ki mi ni bil prav nič všeč. Obupal sem. Stal sem na miru za nekaj trenutkov, nato pa se skril za bližnji grm. Oči so se mi začele solziti in še bolj sem se skrčil. Ko bi vsaj vedel, kako hudo mi je bilo. Nimam staršev, zato sem bil sirota in živel sem pri bogatem kmetu, ki ni imel veliko časa za mene. Zaslišal sem, kako je bil Prežih presenečen in je prišel do mene. Vprašal me je, kako se počutim, ampak pri tem je uporabil moje pravo ime Cencelj. Vprašal sem ga, zakaj me tudi on zmerja s Potolčenim kramohom in videl sem, da sem se mu zasmilil. Nekaj časa je stal na mestu, nato pa je rekel, da tega ne bo nikoli več rekel. Sprva mu nisem verjel in sem ga nejeverno pogledal. Potem pa je iztegnil roko in obljubil, da tega ne bo storil več in da bo premlatil vsakega, ki še mi bo kdaj rekel Potolčeni kramoh. Takrat sem mu verjel in skupaj sva odšla nazaj z roko v roki k drugim tovarišem.

Prežih je res držal svojo obljubo, saj me nikoli več ni zmerjal in drugi tudi ne. Če še pa mi je kdaj kakšen pogumnež izrekel žaljivko, jih je dobil od Prežiha.

Lana Dajčman, 7. a

Mlajši brat

Bil sem samo leto in nekaj mesecev starejši od Nikolenjke. Rastla sva, se učila in igrala zmerom skupaj. Niso naju ločili na starejšega in mlajšega. Ravno v tem času sem spoznal, da brat misli, da sem v vsem boljši od njega. To je sicer res in na to sem ponosen. Ker sem ga v vsem prekašal, sva se čez čas odtujila. Ko so mi prvič naredili holandske srajce z gubami, sem videl, da ga to jezi. Saj sem ga razumel, a to sem skrival.

Kdo ni opazil tistih skrivnostnih nemih odnosov, ki se pokažejo v neopaznem nasmehu, gibu ali pogledu med ljudmi, ki stanovito živijo skupaj: med brati, prijatelji, med možem in ženo, gospodarjem in slugo, posebno kadar ti ljudje niso povsem odkriti drug do

drugega. Koliko neizgovorjenih želja, misli in strahu izraža en sam bežen pogled, ko se boječe in neodločno srečajo oči.

Bil sem ognjevit, odkrit in nestanoviten v svojih navdušenjih. Zelo rad sem zbiral najrazličnejše stvari in predajal sem se jim z vso dušo. Najprej so mi bile všeč podobe, potem razni predmeti za okras moje mize, pa romani. Bral sem jih cel dan in noč.

Ko sem najbolj ognjevito zbiral predmete, sem vstopil v svojo sobo in videl na tleh zlomljeno stekleničko, ob njej pa je stal mljaši brat. Res sem bil potr. Hotel sem ga odgnati iz sobe, zato sem ga potegnil za roko. Bil je jezen name in je prevrnil mizo. Hotel sem ujeti padajoče predmete. Nisem se hotel prepirati z njim, a bil sem zelo jezen. Ti predmeti so mi veliko pomenili.

Po večerni uri pouka sem se hotel pogovoriti z bratom. Poklical sem ga in se mu opravičil, če sem ga užalil. Segel mi je v roko in v očeh so se mu nabirale solze. Tudi on se mi je opravičil.

Zoja Potočnik, 8. a

Vita Vogrin, 8. a

Small idea, big impact

Have you ever thought to yourself, »What if I didn't have to wake up at 5 a.m. or earlier for school?« That's exactly what we're trying to achieve. Multiple students have to wake up at 5 a.m. or earlier for the only bus to school. And we're talking about elementary school here!

Our plan would propose multiple buses going at the same time, or maybe we could change the starting hour to a later time. But today, in this article, we're going to propose the idea of multiple buses or fewer routes. Let's say one bus drives 5 to 6 routes (could be more, could be less), we could reduce them to about 3 routes with just 2 buses. But that would need a lot of convincing of the ministers and it would be very expensive, plus it would be even worse for the environment! We don't want to pollute the air even more, so the »Clean Planet« school club proposed walking and cycling. Let us explain. Since we have the great advantage of living in a city, we propose electric bikes dedicated to the school. The »Clean Planet« club also encourages walking, or if you're travelling by car, carpooling. So here's everything we're trying to achieve with the »Clean Planet« club: unrealistically, more buses or fewer routes to school; realistically, we're trying to promote walking, cycling and carpooling.

We're trying to achieve a better environment, so with the cooperation of the writing club and the »Clean Planet« club, and with the help of the programming club, we've created a sports points app! Every time you decide to walk or cycle to school, whether it's on an electric bicycle or not, you activate the app and it tracks your walking and/or cycling. You collect points based on the distance and you can use them in the cafeteria like real money, for the printing machine, and if you collect a really large amount, you could buy a free pass from gym class, although that last part is still in the making.

We're the first school in our area with this special points app. After a talk from the principal, we think this is one of the best ideas for a cleaner environment, more exercise and later wake-up times. What do you think? Do you like it or do you think we have gone cray cray? Feedback is welcome. You can write it and hand it to the president of the writing club.

Eva Daks, 8. b

Small idea, big impact

The burn box would be a box where people would write different things like gossip, friendship problems, dating problems, etc. and when they wrote what they had to, they would put it in the box, which would be locked. With this idea, people would talk their problems out faster. Their names could be written or stay hidden, it would be up to their choice. Only the inven-

tor of the box would have the key. The box would be left out for a week and people could write their problems in it. At the end of the week, we would have a one-hour-long class where we would read the problems out loud and the name if it was written. Then we would decide what that person should do. At the beginning, it would be hard for people to start writing stuff into the burn box, because they wouldn't be sure if it was safe or not.

In schools, people don't even talk about their problems, or they do talk, but it can get aggressive. They also sometimes don't have an answer for the problem, but with the box, there would be more heads to think about a solution to the problems.

Lara Matjašič, 8. b

My dream home

My dream home is in the countryside, in a big house located in a small village next to a coniferous forest in France. My house stands on a small hill, from which you can see a beautiful view of the village and the mountains behind the forest. I live with my mother and father. I also have two cats and a dog.

There is a small garage on the first floor where my parents keep their cars and bicycles. On the second floor there is a big entrance with some plants and wardrobes. On the right side there is a bathroom next to the game room. Then there is a long hallway with lots of lights. There is also a big living room with a sofa, a TV on the wall and a carpet on the floor. There is a big fireplace opposite the sofa. Next to the living room there is a kitchen with shelves, a fridge and more. There is also a small dining room next to the kitchen. Upstairs on the third floor there are two bedrooms, a gym opposite the study and a small library next to my room, full of my favourite books that I read in my free time. On the fourth floor there is an attic with old stuff or things we need for work. My favourite place in the house is my room because I spend most of my time there. It's a large room with a big bed. There is a desk and a chair in the corner of my room. There is a small carpet on the floor and a walk-in closet opposite the bed. There are some posters on the white walls and a big mirror next to the window. One of my favourite places is also the living room because I like to lie on the couch and watch movies on TV.

Outside I have a small garden full of my favourite vegetables and fruit. We have a pool where we often swim and relax. There is also a forest behind my house, which is very beautiful when it's sunny or rainy, so I often go for a walk. I think it's the best home because I feel comfortable and safe in it. You are also never bored in my house because there are so many activities you can do inside and outside.

Lana Dajčman, 7. a

Skupina Zvezdice

Smo skupina otrok prve starostne skupine. V novo leto smo zakorakali s snegom, ki nam je ponudil veliko priložnosti za igro in raziskovanje. Otroci so se igrali na snegu, ga spoznavali in tipali ter ob tem doživljali nove čutne izkušnje. Sneg je spodbudil radovednost, gibanje in veselje na prostem.

V začetku meseca januarja vsako leto načrtujemo tudi čas brez igrac. Takrat se otroci veliko igrajo, raziskujejo in ustvarjajo z odpadnim materialom. Pri tem razvijajo domišljijo, ustvarjalnost in sodelovanje. Najraje se igrajo v velikih kartonskih škatlah, ki se pogosto spremenijo v hiške, skrivališča ali vozila.

Otroci in vzgojiteljici skupine Zvezdice

MURSEC
MURSEC d.o.o.
 JUROVSKA CESTA 7
 2230 LENART
 G: 040 234 878
 E: servis@mursec.eu
 www.servis-mursec.si

ČAS ZA NOVE IZKUŠNJE
TOPLOTNE ČRPALKE
 TBP d.d., Gradiška cesta 3, SI-2230 Lenart,
 www.tbp-therm.com, prodaja@tbp-therm.com

LEŠNIK ZEMLJIČ

ŠOLA VOŽNJE
 AVTOBUSNI PREVOZI
 TURISTIČNA AGENCIJA

Poslovna enota TA LEZE
 Kraigherjeva ulica 4
 2230 Lenart v Slov. gorah
 +386 30 300 138
 +386 2 720 55 48
 vida@leze.si
 www.leze.si

3 nam! na pot!

PLINARNA MARIBOR
 SIAD Group
 www.plinarna-maribor.si

BIROCENTER
KOPIRANJE in PAPIRNICA NA ENEM MESTU

- kopije in print do XXXL velikosti
- razne vrste vezav
- izdelava vizitk, vabil, letakov, ...
- personalizacija izdelkov
- digitalni tisk, zlatotisk
- dotisk na razne materiale
- lasersko graviranje in izrez
- graviranje na kovine

M. Potočnik s.p., Partizanska cesta 14, Lenart,
 ☎ 7290 200, 7290 201, 7290 202

Saubermacher
 za življenja vredno okolje
 Slovenija

NADA
TRGOVINA S ČEVLJI
 Jurovska c. 6, 2230 LENART
 Tel.: 02/ 729 20 20, fax: 02/ 729 20 22

KMETIJA KOČBEK
 Zg. Voličina 28, 2232 Voličina
 041 856 814

SPLOŠNO ZIDARSTVO
Milan HORVAT s.p.
 Trnovski vrh 3, 2254 Trnovska vas
 Gsm: 041-705-492
 E-mail: zidarstvohorvat@gmail.com

KLJUČAVNIČARSTVO
Janko LORBER s.p.
 Spodnja Voličina 80, 2232 Voličina
 tel.: 041 55 88 53
 e-pošta: lorber.janko@gmail.com

SLIKOPLESKARSTVO IN SPLOŠNA GRADBENA DELA
Aleš in Branko Goričan s. p.
 Placar 11 b
 2253 Destrnik
 GSM: 031 331 959
 GSM: 041 688 317
 branko.gorican@siol.net

Žipo

PARKETARSTVO
PERKO MARKO s.p.
Udobje se začne pri tleh!
 tel.: 041 990 865

SIVID
 servis in vzdrževanje industrijskih dvigal
 Matej Poštrak s.p.
 www.sivid.si www.jepson.si 041-818-293
JEPSON POWER **SI - LED**
 Orodje za obdelavo kovin Led - razsvetljava

RUSSA d.o.o.
OGRAJE ROJS
 informacije: 070 550 688 Uroš Rojs

JOŽE DRUŽOVIČ s.p.
 DOLGE NJIVE 6, 2232 VOLIČINA
 GSM: 031/495-298
 info@druzovic.com

Več znanja z vadnicami
ZNAM ZA VEČ
 Več znanja z interaktivnimi vadnicami.
 www.znamzavec.si | 080 19 22

POMURSKI SEJEM
 ufi
 Approved Event

ŽAGARSTVO VOGRIN
IGOR VOGRIN s.p.
 Dolge Njive 17, 2232 Voličina
 Tel.: 02/ 720 83 55 GSM: 041/ 722 197

VIZUALNE KOMUNIKACIJE
DEKORHALOŽAN
 KJER IDEJE OŽIVLJUJO
Horazd Haložan s.p.
 Tel.: 041 642 596
 Industrijska ul. 7, 2230 Lenart
 www.dekor-halozan.si

OLJARSTVO FRAS
Fras Jožef s.p.
 Sp. Voličina 119, 2232 Voličina
 Tel.: 02/ 720 86 89, GSM: 041/ 538 178

GOSTILNA - PIZZERIA NONA
LEDAVSKA UL. 73
MURSKA SOBOTA
TEL.: 02 / 729 22 22
e-mail: nona@nona.si
www.nona.si

gostilna / pizzerija
Vinska trta
Boštjan Fekonja s.p.
Sp. Voličina 80a, 2232 Voličina
Tel 02/7292772 GSM: 040/318 316
vinska.trta@siol.net www.vinskatrta.si

komunala
slovenske gorice

Servis avtomobilov
Kače vozilo je naša skrb!
Selce 11a, 2232 Voličina tel.: 041 697 202

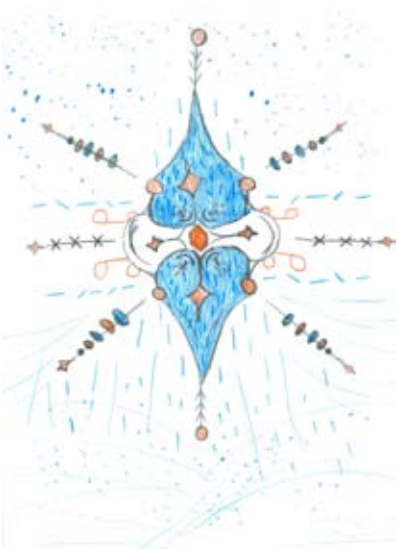
NAJEM TISKALNIKOV

Tehnološke inovacije prihodnosti, d.o.o.
<https://tehnoloske-resitve.si>

Galerija likovnih izdelkov

Klara Brumen, 7. a

Erik Risek, 8. a

Kial Mulec, 7. a

Šolarček izhaja iz zadnjega šolskega dne v mesecu, razen v času poletnih počitnic (julija in avgusta). Prva številka je izšla decembra 1998. V šolskem letu izide 10 števil. Šolarčka brezplačno prejmejo vse družine, katerih otroci obiskujejo vrtec oz. šolo, vsi zaposleni in upokojeni delavci šole, vsi sponzorji, župan in drugi predstavniki Občine Lenart, častni občani Občine Lenart, ZRSŠ OE Maribor in predstavniki MVI. V imenu otrok, učencev, vzgojiteljic in učiteljev ter drugih zaposlenih se iskreno zahvaljujemo vsem staršem donatorjem in vsem sponzorjem, ki sodelujete v zelo uspešni in pomembni zgodbi izdajanja šolskega glasila Šolarček. OŠ Voličina ima v začetku šolskega leta 2025/26 vpisanih 210 učencev v 11 oddelkih, od tega se 2 učenca izobražujeta na domu. Vrtec je v septembru obiskovalo 93 otrok, ki so razporejeni v 6 skupin.

Pri ustvarjanju glasila sodelujemo: Ava Čuček, Gaja Mlinarič, Mila Manasijević, Ajda Vogrin, Eva Stergar, Sara Fluher, Lana Dajčman in Vito Zaveršnik Trojner, **mentorica in lektorica:** Ksenija Trinko, **likovna oprema:** Brane Lazič, **prepisovanje literarnih strani:** Vesna Denjo, **računalniška postavitve:** Dani Sajtl.

OŠ Voličina je 1. 9. 2025 začela izvajati RaP (razširjen program). RaP se deli na tri področja dejavnosti, ki naj bi bila enakomerno zastopana, in sicer: gibanje in zdravje za dobro telesno in duševno počutje, kultura in državljanska vzgoja ter učenje učenja. Na vseh šolah, ki so uvajale RaP pred nami, so se na začetku pojavljali mnogi izzivi. Tudi na OŠ Voličini ni nič drugače. Večina učencev iz različnih razredov se pomeša med seboj, ko zamenjajo dejavnost RaP. Nekateri učenci nižjih razredov na začetku tudi niso vedeli, v katero dejavnost so prijavljeni. K vsemu temu je potrebno dodati še, da nekateri učitelji, ki so ponujali dejavnosti, niso več zaposleni na OŠ Voličina ali so trenutno odsotni. Prav tako je bilo pri nekaterih dejavnostih prijavljenih preveč učencev. Te dejavnosti smo razdelili v dve skupini in učenec bo lahko željeno dejavnost obiskoval vsaj pol šolskega leta. **Ravnatelj**